

ZATORSKIE PLENERY

2006 - 2014

WYSTAWA STUDENTÓW I PEDAGOGÓW WYDZIAŁU KONSERWACJI I RESTAURACJI DZIEŁ SZTUKI
AKADEMII SZTUK PIĘKNYCH IM. JANA MATEJKI W KRAKOWIE

Z A T O R S K I E P L E N E R Y

2006 - 2014

WYSTAWA ZORGANIZOWANA Z OKAZJI DZIESIĘCIOLECIA WSPÓLPRACY GMINY ZATOR
Z AKADEMIĄ SZTUK PIĘKNYCH IM. JANA MATEJKI W KRAKOWIE

GALERIA SZKLANA / GALERIA RYNEK 2 / ZATOR / STYCZEŃ 2015 R.

Zatorski jubileusz

Dziesięć lat oficjalnej współpracy Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie z Gminą Zator skłania do okolicznościowych podsumowań i refleksji. Jubileusz wprowadzie młody, ale jakże intensywny we wzajemnym inspirowaniu się oraz kulturowych i edukacyjnych działaniach. Podstawą do tego stało się w 2004 roku formalne porozumienie, podpisane obustronnie przez prof. Jana Pamulę (ówczesnego rektora ASP) oraz Zbigniewa Biernata (burmistrza Gminy Zator). Liderem nawiązania i kontynuowania programu współpracy okazał się Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie. To właśnie konserwatorom, kadrze dydaktycznej i studentom, zawdzięczamy praktyczne działania i wzajemne korzyści wynikające z otwarcia się na kulturowe potrzeby ziemi zatorskiej oraz, z drugiej strony, na roztropne zaproszenie i skorzystanie z artystycznego potencjału środowiska akademickiego naszej uczelni.

Dzisiaj już świętujemy 10-lecie tych wszelkich form współpracy i kontaktów, na które w istocie składają się, m.in.: prace konserwatorskie zatorskich zabytków przeprowadzone w ramach studenckich ćwiczeń terenowych, studenckie plenery malarsko-rzeźbiarskie, wystawy poplenerowe stworzonych na miejscu dzieł, warsztaty uzdolnionej młodzieży, spotkania z pedagogami krakowskiej ASP oraz wystawy znanych artystów krakowskich w słynnej już galerii sztuki Regionalnego Ośrodka Kultury w Zatorze, nomen omen przy Placu Matejki. Ten niezwykle klimat współpracy i życzliwości oraz przenikania wartości sztuki współczesnej do społeczeństwa rozbudzonego i wrażliwego na plastyczne formy ekspresji, jak również inne działania kulturotwórcze, potwierdzają obopólnie korzystną potrzebę takiej wymiany i kultywowanie jej na dalsze lata.

Dziękuję bardzo serdecznie burmistrzowi Gminy Zator, panu Zbigniewowi Biernatowi, oraz pani dziekan Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie dr. hab. Marcie Lempart-Geratowskiej, za ten podziwu godny przykład współdziałania, mającego na celu ożywienie edukacyjnych i promocyjnych aspektów sztuki współczesnej na terenie Gminy Zator, w połączeniu z tak bardzo pożytecznym prowadzeniem przedsięwzięć konserwatorskich. Życzę naszym partnerom oraz Akademii, na dalsze, owocne 10-lecia współpracy, - wszystkiego co najlepsze!!!

prof. Stanisław Tabisz
Rektor Akademii Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie

Kraków, 11 listopada 2014 r.

Dziesięcioletnia, niezwykle owocna współpraca Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych im. Jan Matejki w Krakowie z Gminą Zator skłania do refleksji, a przede wszystkim do podziękowań dla osób, które się do tego przyczyniły. Nie sposób nie wspomnieć ważkiej inicjatywy ówczesnego i obecnego Burmistrza Zatora, Zbigniewa Biernata, by podjąć współpracę z krakowską Akademią Sztuk Pięknych. Dało to nam, jej pedagogom oraz studentom Wydziału Konserwacji wspaniałą możliwość prowadzenia w pierwszej kolejności dydaktyki związanej z konserwacją i restauracją cennych dzieł sztuki – rzeźb, architektury, relikwii malowideł ściennych w zatorskiej świątyni oraz obrazów sztalugowych. Zawsze niezwykle serdecznie podejmowani przez Gospodarza Gminy oraz jej mieszkańców mogliśmy w komfortowych warunkach odbywać praktyki studenckie. Trwają one do chwili obecnej i zapewne, zważywszy na dziedzictwo historyczne, które na terenie Gminy przetrwało do naszych czasów, mają szansę na kontynuację. Nie sposób, wspominając tak wyjątkowy okres współpracy, nie wymienić studenckich plenerów malarsko-rzeźbiarskich, wielu wystaw poplenerowych oraz autorskich prezentacji artystów krakowskiej Akademii, którzy pokazali swoje prace na kilkunastu wystawach. Goszcząc twórców o zróżnicowanym warsztacie i sposobie ekspresji zainicjowano wówczas ich spotkania z młodymi ludźmi, umożliwiając wyjątkowy kontakt ze sztuką. Śmiało możemy mówić już o tradycji zatorskich plenerów, zawsze niezwykłym – ciepłym i życzliwym podejmowaniu uczestników. Należą się w tym miejscu serdeczne podziękowania i wyrazy najwyższego uznania dyrektor, pani Elżbiecie Mostowik, która inicjatywę spotkań ze sztuką odbywających się niegdyś w dawnym budynku Domu Kultury, przeniosła i rozwinęła w nowej siedzibie. Galeria „Szkłana” zawsze szeroko otwarta zaprasza – z jej gościnności korzystamy już od wielu lat. I oby tak pozostało.

dr hab. Marta Lempart-Geratowska

Dziekan Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie

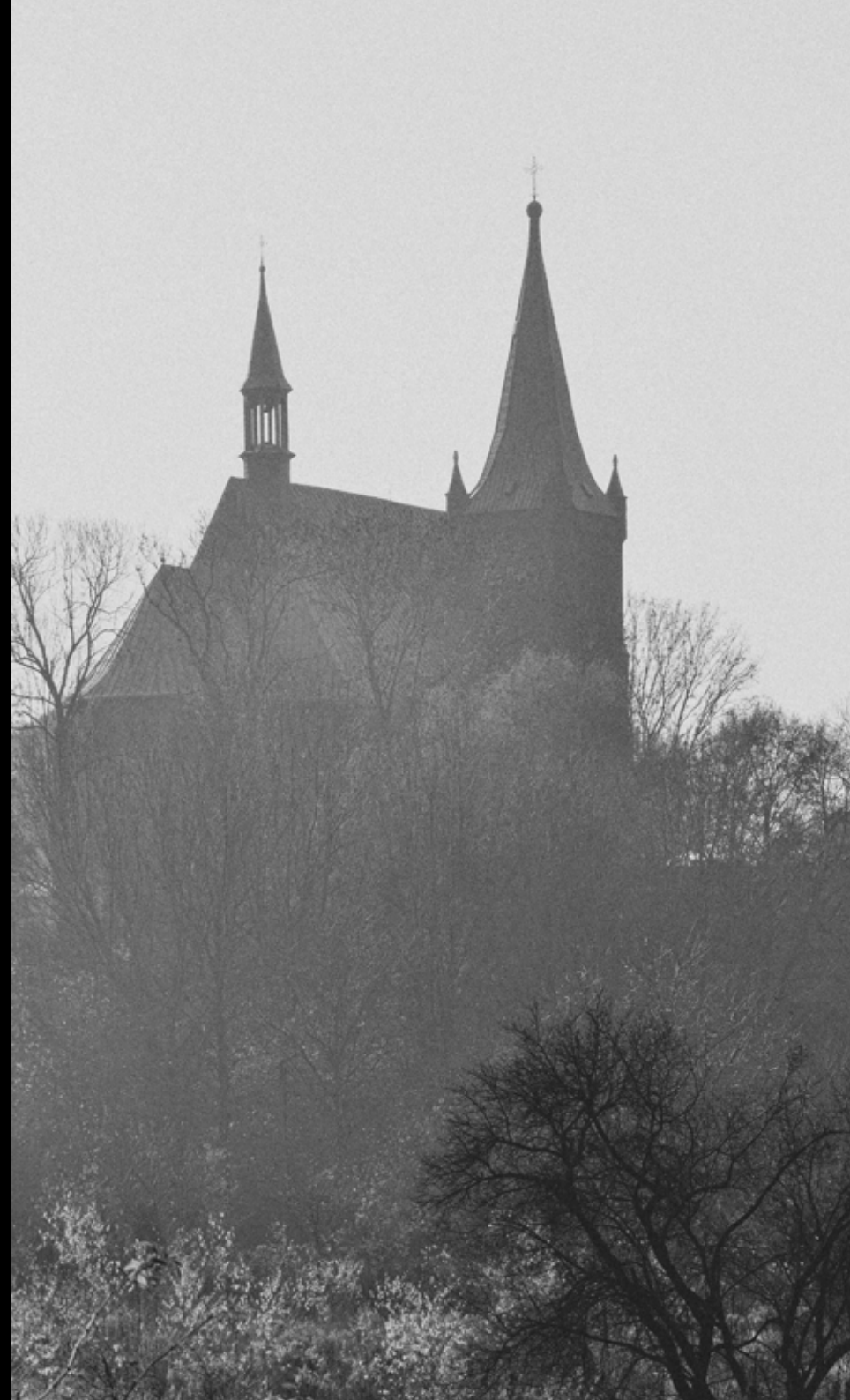

Dobra współpraca i przyjaźń zawsze przejawia się w czynach. Dlatego dzisiaj możemy śmiało powiedzieć, że oficjalnie rozpoczęte 10 lat temu - w 2004 roku partnerstwo z najstarszą wyższą uczelnią artystyczną w Polsce przerodziło się już w długoletnią i trwałą przyjaźń. Samo podjęcie naszej współpracy i później jej kontynuacja mogła nastąpić wyłącznie dzięki osobistemu zaangażowaniu ówczesnego rektora Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie prof. Jana Pamuły oraz dziekana i prodziekana Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki prof. Edwarda Kosakowskiego i prof. Grażyny Korpala wspieranych przez całą rzeszę pedagogów Akademii.

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie wspiera Gminę Zator poprzez szereg niezwykle cennych dla nas przedsięwzięć. Poczynając od prac konserwatorskich nasza współpraca rozwijała się poprzez wspólne plenery malarskie i rzeźbiarskie, wernisaże, wystawy, zajęcia dla młodzieży szkolnej, aż po pomoc konserwatorską i doradztwo przy restauracji najcenniejszych zabytków naszej ziemi. Działamy wspólnie i angażując przy tym nasze organizacje społeczne ratujemy najcenniejsze zabytki kultury będące na naszej ziemi, jak również promujemy i propagujemy przedsięwzięcia artystyczne i kulturalne. Wszystko to, co otrzymujemy od Akademii nosi znamię najwyższego profesjonalizmu, artyzmu, a poprzez to my, jako gmina i mieszkańcy, uzyskujemy nową, lepszą jakość i status gminy dbającej o sztukę, pielęgnującej swoją kulturę i tradycje.

Gmina Zator szczeni się tym, że nasze zabytki świeckie i sakralne pozostają pod opieką światowej sławy naukowców i artystów Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, a szczególnie Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki. Czujemy się bardzo wyróżnieni tym, że w naszej „Szklanej” galerii możemy poznawać dzieła i prace wybitnych polskich artystów. Nasza młodzież ma teraz niepowtarzalną szansę poznawania najlepszych współczesnych twórców, artystów malarzy, rzeźbiarzy i konserwatorów. Nasi mieszkańcy nie muszą już dzisiaj podróżować na Wasze wystawy do Krakowa, Warszawy czy Wrocławia, a wystarczy im wręcz wyjść z domu żeby spotkać koronowane głowy polskiej sztuki. Nie sposób wymienić wszystkich pedagogów krakowskiej Akademii, którzy swoją pracą, działalnością społeczną i olbrzymim zaangażowaniem poświęcają swój cenny czas dla naszej społeczności. Niemniej jednak niniejsze wydawnictwo jest okazją do szczególnych podziękowań dla wszystkich tych, których wielokrotnie w ostatnich latach gościliśmy u nas, i którzy stali się najlepszymi ambasadorami sztuki na naszej zatorskiej ziemi. Dlatego też, za wszystkie lata naszej bliskiej współpracy bardzo serdecznie dziękuję wszystkim jej „dobrym duchom” w osobach: prof. Stanisława Tabisza, dr. hab. Marty Lempart-Geratowskiej, prof. Grażyny Korpala, dra hab. Łukasza Konieczko, prof. Jana Pamuły, prof. Adama Wsiołkowskiego, prof. Ireneusza Płuski, prof. Edwarda Kosakowskiego, dra hab. Andrzeja Guzika, prof. Allana Rzepki, dra Jarosława Adamowicza, dra hab. Mieszka Tyłki, dra Rafała Pytla, Konrada Kozieła, Szymona Wojtanowskiego i wszystkim, których nie sposób wymienić, a których za pominięcie tutaj szczerze przepraszam. Myślę, że po 10 latach tak owocnej współpracy możemy sobie wzajemnie życzyć kolejnych 100 lat!

w imieniu mieszkańców Gminy Zator
Zbigniew Biernat Burmistrz Zatora

Dziś Zator jest miastem znanym w środowisku krakowskich artystów, ludzi sztuki, studentów. Korzyści współpracy z Akademią Sztuk Pięknych w Krakowie nie da się jednak łatwo określić, bo dotyczą relacji między ludźmi, często wykraczających poza formalne ramy porozumienia podpisanego w 2008 roku między Akademią a Ośrodkiem Kultury. Wypełnianie zapisów porozumienia przerodziło się bowiem w najszczerze uczucia szacunku, sympatii i przyjaźni, bo za każdym kolejnym plenerem czy wernisażem kryją się niezwykle fascynujący ludzie: studenci, wykładowcy, artyści, którzy obdarzyli nas (i ciągle obdarzają) swoim zaufaniem, i którzy zechcieli w zatorskiej galerii pokazać swoje prace, przywieźć tutaj przyjaciół, rodzinę. Mało tego. Zechcieli tę część własnego świata zostawić w Zatorze na stałe. Współpraca z krakowską akademią sprawiła, że Zator zdecydował się na otwarcie galerii sztuki. Działająca od 2010 roku Galeria „Szkłana” może pochwalić się niebagatelnym dorobkiem. Gościła artystów uznawanych na całym świecie, w tym, oczywiście, wykładowców Akademii Sztuk Pięknych. Inaugurująca działalność Galerii „Szklanej” wystawa „V Katedra” była dla Zatora bardzo dużym wydarzeniem, a dla galerii sporą nobilitacją. Swoje prace na otwarcie „Szklanej” wystawiali: Stanisław Wiśniewski, Allan Rzepka, Łukasz Konieczko, Mieszko Tylka, Rafał Pytel, Konrad Koziół oraz Szymon Wojtanowski. Profesorowie ASP wystawiali następnie swoje prace indywidualnie. Cykl wystaw rozpoczął Mieszko Tylka, pokazując swoje rzeźby. Później były „Ogrody II” Rafała Pytla oraz „Rekapitulacja” Łukasza Konieczki. Swoje akwaforty pokazał Stanisław Wejman, a obrazy Adam Wsiołkowski (ówczesny rektor ASP), Grażyna Korpala, Mirosław Sikorski oraz Szymon Wojtanowski. Galeria „Szkłana” przez lata współpracy z krakowską ASP zyskała dobrą sławę, a przede wszystkim stała się miejscem, w którym można obcować ze sztuką i ludźmi sztuki.

Elżbieta Mostowik

Dyrektor Regionalnego Ośrodka Kultury w Zatorze

Fragmenty tekstów zamieszczonych w folderach wystaw poplenerowych 2006-2013

Trzeba zacząć od laudacji adresowanej do władz Miasta Zatora i przedstawicieli naszej uczelni, którzy dogadali się w sprawie współpracy. Okazuje się, że istnieją umowy naprawdę korzystne dla obu stron. Znam sytuacje małych miast – sam się z takiego wywodzę. Sprawy kultury – nie tylko zresztą w małych miastach – traktuje się zbyt lekko.

(...) To, że raz w roku zjawiają się w Zatorze młodzi „artyści”, że tu malują, rzeźbią, a potem pokazują plon swojej pracy nie jest pewnie wydarzeniem dla wszystkich. To wiemy i to jest normalne. Wiemy też, że w każdej społeczności są ludzie wrażliwi na piękno. Sprawy estetyki dotyczą wszystkich, nawet wówczas, kiedy o tym nie wiedzą. (...)

Stanisław Wiśniewski, 2010

Wyjazd na plener jest czasem w twórczości każdego malarza szczególnym. Odczucia i wyobrażenia artysty pozostają wtedy pod ciągłym wpływem danej okolicy – przyroda i wytwory kultury dostarczają tam ciągle różnorodnych bodźców. Jest wiele możliwych reakcji na nowe miejsce – jedni według zasad sztuki malarskiej przenoszą na podobrazie fragment krajobrazu, podczas gdy dla innych, otoczenie staje się powodem do rozważań oderwanych od przedstawiania.

Zator to malownicze miasteczko, a jego okolica posiada topografię szczególną. Horyzont mogą tutaj zamykać pagórki w „kameralny” wąwóz, bądź olbrzymia płaszczyzna stawu otwiera go w rozległą, horyzontalną przestrzeń. Ta rozpiętość charakteru natury jest dla malarza inspirująca. (...)

Szymon Wojtanowski, 2009

(...) W tej konkretnej sytuacji pleneru trwającego o określonej porze roku i w urzekającym otoczeniu, młodzi artyści-studenci dzięki swojej wyjątkowej wrażliwości, otworzyli przed widzem świat pięknej Zatorskiej Ziemi. Piękno dostrzeżone w otaczającej przyrodzie i architekturze oraz energia tętniąca w obrazach i rzeźbach świadczą o prawdziwości przeżyć i talencie autorów dzieł. Warto również wspomnieć o społecznej roli takiego wydarzenia kulturalnego jakim jest niewątpliwie plener twórczy. Studenci, autorzy powstałych dzieł mieli okazję zmierzyć się z nowymi zadaniami i udoskonalić swoje umiejętności (artystyczny kunszt). Szlachetności bezpośredniego doświadczenia nie sposób chyba przecenić. (...)

Mieszko Tylka, 2007

(...) Świat zamknięty w oknie ramy to nie tylko próba opisanie świata, obraz równocześnie sam staje się „światem”, autonomicznym, harmonijnym i jeżeli wzniesie się na wyżyny, by zasłużyć na miano „dzieła sztuki”, to doskonałym, choć oczywiście to ideał trudno osiągalny. Historia sztuki wciąż wskazuje na te nieliczne, które oparły się próbie czasu i zapisały w ludzkiej pamięci, ale każdy kto bierze do ręki ołówki, pędzel czy rzeźbiarskie dłuto wie, że chwile triumfu mogą pozostać marzeniem, uprawianie twórczości artystycznej to zgoda na nieustawiczne porażki ale podjęcie wyzwania, trud i dążenie do celu jest warte pochwały i nagrody – naszej uwagi. (...)

Łukasz Konieczko, 2006

(...) Malarstwo, a także cała sztuka, doszło do etapu całkowitej wolności.

(...) Sytuacja wolności jest trudna. Skoro wszystko wolno, skoro można zwrócić się w dowolną stronę, pójść w dowolnym kierunku, to jak wybrać ten właściwy, na co się zdecydować? Taka wolność bywa paraliżująca. Musi się ona zmierzyć z wewnętrzną wolnością artysty, dzięki której będzie on w stanie odrzucić wszystkie kuszące możliwości, oferowane przez wolność zewnętrzną, na rzecz tej jednej, warunkowanej przez wolność wewnętrzną. Wolność zewnętrzna jest związana ze słowem „mogę”, wolność wewnętrzna ze słowem „chcę”.

Na plenerze malarskim można jednak sobie pozwolić na abstrahowanie od tych wszystkich problemów. Można zaufać swojej intuicji, wybrać temat lub motyw. Okolica jest piękna, w stawach pływają karpie. Można się oddać czystej radości malowania. W Zatorze w tym roku było mglisto i ponuro, niebo jak brudne mydliny, przestrzeń grząska i nasiąknięta wilgocią, barwy sprane ze śladami dawnej świetności, wiatr hulał, niektórzy chronili się do wnętrza.

Jerzy Hanusek, 2011

(...) Malowanie pejzażu często powoduje sytuacje, w których współtworzymy. W takim przypadku pojęcie autorstwa staje się dyskusyjne. Tylko w okoliczności obcowania z krajobrazem, odbiorca może nieoczekiwanie znaleźć się obok malarza zaskakując go. To chwila uprawniająca widza do ingerencji w obraz, nawet jeśli to robi bezwiednie i nie tylko dlatego, że może być potencjalnym składnikiem ilustrowanego pejzażu. Może on wtedy krytykować nie zważając na to jaki jest etap pracy. Może wręcz próbować zmienić zamysł pejzażysty. Ma upoważnienie do zachwytów lub irytacji bez żadnych większych konsekwencji dla siebie. Nazwałbym to prawem gapia - przechodnia albo przygodnego widza, który tym samym staje się także uczestnikiem wydarzenia, jakim jest plener. To oddziaływanie jest czasem mniej, czasem bardziej znaczące, ale z pewnością nie da się go zignorować. Dlatego, według mnie plener malarski ma w sobie coś z ulicznego przedstawienia, w którym istotne jest uczestnictwo widza. (...)

Konrad Kozieł, 2012

Pracownia Konserwacji Rzeźby Kamiennej, Stiuku i Ceramiki od 10 lat prowadzi ćwiczenia na zabytkach gminy Zator z zakresu ceramiki budowlanej – cegły. Zajęcia prowadzone są na miejscu w warunkach naturalnego usytuowania zabytkowej architektury wykonanej w materiałach ceramicznych. Dzięki tak prowadzonym zajęciom studenci poznają metodykę technologiczną i estetyczną konserwacji tzw. małej architektury. Do tej pory całkowicie zrealizowano konserwację obu bram i murów obwodowych kompleksu zamku zatorskiego. Ciekawą realizacją była konserwacja XIX-wiecznej kruchty kościoła parafialnego projektu Franciszka Marii Lanci'ego. W bieżącym roku (2014) zakończono całkowicie konserwację gotyckiej ceglanej zakrystii z kamiennymi elementami romańskimi. Powyższe obiekty stworzyły znakomite warunki dydaktyczne dla doskonalenia umiejętności konserwatorskich studentów na funkcjonujących współcześnie obiektach architektonicznych.

prof. Ireneusz Płuska

Co było, a co będzie?

Jak opiszą naszą aktualną rzeczywistość przyszłe pokolenia? Nie te, które przyjdą za dwadzieścia, pięćdziesiąt lat, ale te w dalekiej przyszłości. Co stanie się symbolem „naszych czasów”? Czy będą to zdobycze techniki, istotne przemiany społeczne, a może wydarzenia, które radykalnie zmieniają życie człowieka? Futurystyczne spekulacje musi się przyjmować z dużą rezerwą. Losy świata pokazują, że niektóre zwroty przychodziły w sposób nagły i nieprzewidywalny. A jednak, gdy spoglądamy wstecz, odległe cywilizacje stają przed nami głównie świadectwem kultury i sztuki, którą stworzyły. Przez wieki sztuka dawała najlepszy wgląd w czas miniony. To ona najskuteczniej opierała się destrukcyjnej sile upływającego czasu. Dzisiaj ma wielu groźnych konkurentów, którzy są w stanie z zastraszającą łatwością namnażać atrakcyjne wizerunki otaczającej nas rzeczywistości. Ale techniczna, dokumentacyjna perfekcja ma również swoje ograniczenia, często nie oddaje tego, co leży u podstaw każdej artystycznej wypowiedzi. Wszak sztuka może utrwalić „to nieuchwytnie”, może odzwierciedlić stan ducha – przeżycia, wspomnienia, obsesje, niepokoje i nadzieje. Współczesność nie jest dla nas łatwym tematem. Z braku odpowiedniego dystansu trudno ją rzetelnie i sprawiedliwie ocenić, a przewartościowania – oczywiste we wszystkich cywilizacyjnych przemianach – również sztuce próbują przypisać nowe funkcje i cele, i nie jest to szczególny kaprys współczesności. Sentencja umieszczona na gmachu wiedeńskiej Secesji: *Der Zeit ihre Kunst / Der Kunst ihre Freiheit!* (Epoce [właściwą jej] sztukę / Sztuce wolność!) pobrzmiwa echem od przeszło stu lat (dokładnie od 1899 r.). Ale pragnienie, by opisać świat i swoje emocje „nowym”, własnym językiem ma przecież tradycję o wiele starszą, w zasadzie można ją uznać za fundamentalne hasło sztuki i źródło jej przemian. W porównaniu z naszymi poprzednikami, dziś dysponujemy niespotykanym w historii dostępem do informacji o świecie, o sztuce - która jest jej nierozdzielną częścią – o ludziach żyjących obok nas i na odległych kontynentach. Wiemy co robią, jak mieszkają. Wszystko to za sprawą informacyjnej rewolucji, która przyszła wraz z wynalazkami XX wieku. Radio, telewizja, Internet dają nam iluzoryczne poczucie, że możemy być „wszędzie” i dowiedzieć się „wszystkiego” – że możemy mieć wgląd w „inne światy”. A sztuka? Czy ona też stała się przede wszystkim informacją? Czy z przysłowiowej „ściany” przewędrowała na ekran i tam już pozostanie?

Człowiek malujący w plenerze przy sztaludze to widok rzadki. Współcześni artyści wolą pracownianą intymność – wygodną i bezpieczną. A jednak, zatorzanie mają okazję od dziesięciu lat „spotykać” tę archaiczną praktykę w różnych zakątkach swojej Gminy. A dzieje się tak za sprawą corocznych plenerów malarsko-rzeźbiarskich organizowanych przez Wydział Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych im. J. Matejki w Krakowie we współpracy z gospodarzami Gminy, a w szczególności dzięki pomocy Regionalnego Ośrodka Kultury Doliny Karpia w Zatorze.

Zajęcia plenerowe zawsze odgrywały ważną rolę w programie artystycznej edukacji naszych studentów, przyszyłych konserwatorów dzieł sztuki. Obowiązkowe plenery, które realizowane są w Domu Plenerowym ASP na Harendzie w Zakopanem, odbywają się od lat osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Uroda i odmienność pracy w bezpośrednim kontakcie z naturą, w porównaniu ze szkolną rutyną, być może sprowokowała pomysł ponadobowiązkowych wyjazdów, organizowanych najpierw własnymi siłami, często z inicjatywy samych studentów, by z czasem stać się troskliwie pielęgowaną, wydziałową tradycją. Pamiętam plener w malowniczej wsi Małe Ciche i w Twierdzy Osowiec na granicy naddnieprzańskiego parku krajobrazowego, może to one zapoczątkowały tę miłą praktykę. Pod koniec lat 90., głównie dzięki inicjatywie ówczesnego kierownika Katedry Kształcenia Ogólnoplastycznego (obecnie Katedra Sztuk Pięknych) prof. Stanisława Wiśniewskiego, nasi studenci byli goszczeni w Wojskowym Ośrodku Szkoleniowo-Kondycyjnym Sił Powietrznych na Groniku w Zakopanem. Po kilku latach miła współpraca dobiegła końca i wydawało się, że nad plenerami zawisły ciemne chmury. Szczęśliwie w tymże samym roku, w trakcie rozmów z burmistrzem Zatora Zbigniewem Biernatem pojawił się pomysł artystycznych plenerów. Umożliwiła to umowa o wzajemnej współpracy podpisana w 2004 roku. Zadziwiająco szybko idea przeistoczyła się w czyn, który dziś ma już wieloletnią kontynuację i czytelne efekty. Z czasem zakres wspólnych działań rozbudował się znacząco. Dzisiaj współpraca z Gminą Zator to, oprócz konserwatorskich praktyk studenckich i plenerów malarsko-rzeźbiarskich, również pomoc pracowników naszego Wydziału w prowadzeniu warsztatów dla uzdolnionej młodzieży, spotkania i prelekcje, wystawy. To również częsta obecność pedagogów naszej Uczelni w Galerii „Szklanej” i początek kolekcji obrazów, która kiedyś może stać się nowym artystycznym adresem Zatora. Ale to również wspólne spotkania, inicjatywy i – co chyba najważniejsze – przyjacielskie relacje, które są najlepszym fundamentem dla dalszych działań. Lista osób, które swą życzliwością i energią wspierały „zatorskie plenery” jest długa (po obu stronach) i nie jestem w stanie imiennie wymienić wszystkich, do których

powinny dotrzeć nasze słowa podziękowania. Na ręce Burmistrza Gminy Zator Zbigniewa Biernata ślę podziękowania dla wszystkich, którzy w tym wieloletnim projekcie brali udział, a jemu oczywiście należą się szczególne słowa uznania za to, że zadbał o tę inicjatywę gdy była „młoda i wątła”. Dyrektor Regionalnego Ośrodka Kultury Doliny Karpia w Zatorze, ale również niestrudzonej animatorece Galerii „Szklanej” – Elżbiecie Mostowik, chciałbym podziękować za niezawodną współpracę i dbałość o tak istotne „drobiazgi”. Dziękuję Łukaszowi Dziedzicowi, który tak troskliwie opracował nasze jubileuszowe wydawnictwo. Kłaniam się również nisko Jackowi Pasternakowi, wytrwale współpracującemu przy redakcji studenckich folderów, jak również tej publikacji mając w niej swój artystyczny udział, jako autor zdjęć zatorskiego pejzażu. Z naszej wydziałowej strony z pewnością trzeba pokłonić się władzom Wydziału, dziekanowi dr hab. Marcie Lempart-Geratowskiej i jej poprzedniczce, prof. Grażynie Korpal, której zasługi Rada Miejska w Zatorze uhonorowała nadaniem tytułu Honorowego Obywatela Gminy Zator. Oczywiście nie mogę zapomnieć o moich współpracownikach z Katedry Sztuk Pięknych, których sylwetki prezentujemy na stronach tej publikacji, a których pomoc była i (mam nadzieję) będzie współtworzyć ciąg dalszy.

W tym roku mija dziesięć lat od nawiązania oficjalnej współpracy, choć trzeba dla porządku nadmienić, że nasze kontakty mają kilkuletni okres „przedoficjalny”, w którym Wydział podjął się pierwszych prac konserwatorskich. Temu „okrągłemu” jubileuszowi towarzyszy dziesięć plener i okazały katalog, który dzisiaj rozpoczyna swój wydawniczy żywot. Zaczęło się od prośby o pomoc w konserwacji przydrożnych kapliczek. Dzisiaj realizujemy wspólne projekty, jak ten, pokazujący dotychczasowy dorobek zatorskich plenerów. Jestem przekonany, że te wspólne działania przynoszą pożytek obu stronom. Pedagogzy i studenci mogą realizować tak istotną, praktyczną część programu dydaktycznego, ale również konserwatorską misję, przywracając zabytkowym obiektom dawny blask. Zatorszczenie zyskali bezpośredni kontakt ze środowiskiem artystycznym Krakowa, który może dzięki temu jest trochę „bliżej serca”. Czy bliżej na mapie? Paradoksalnie, pewnie też, choć współcześnie odległość przestaje być kłopotliwą przeszkodą. Ale zawiązana nić sympatii, która, mam nadzieję, wiąże nie tylko najbardziej zainteresowanych, z pewnością ma niebagatelny wpływ na wzajemne postrzeganie i budowanie wzajemnych relacji.

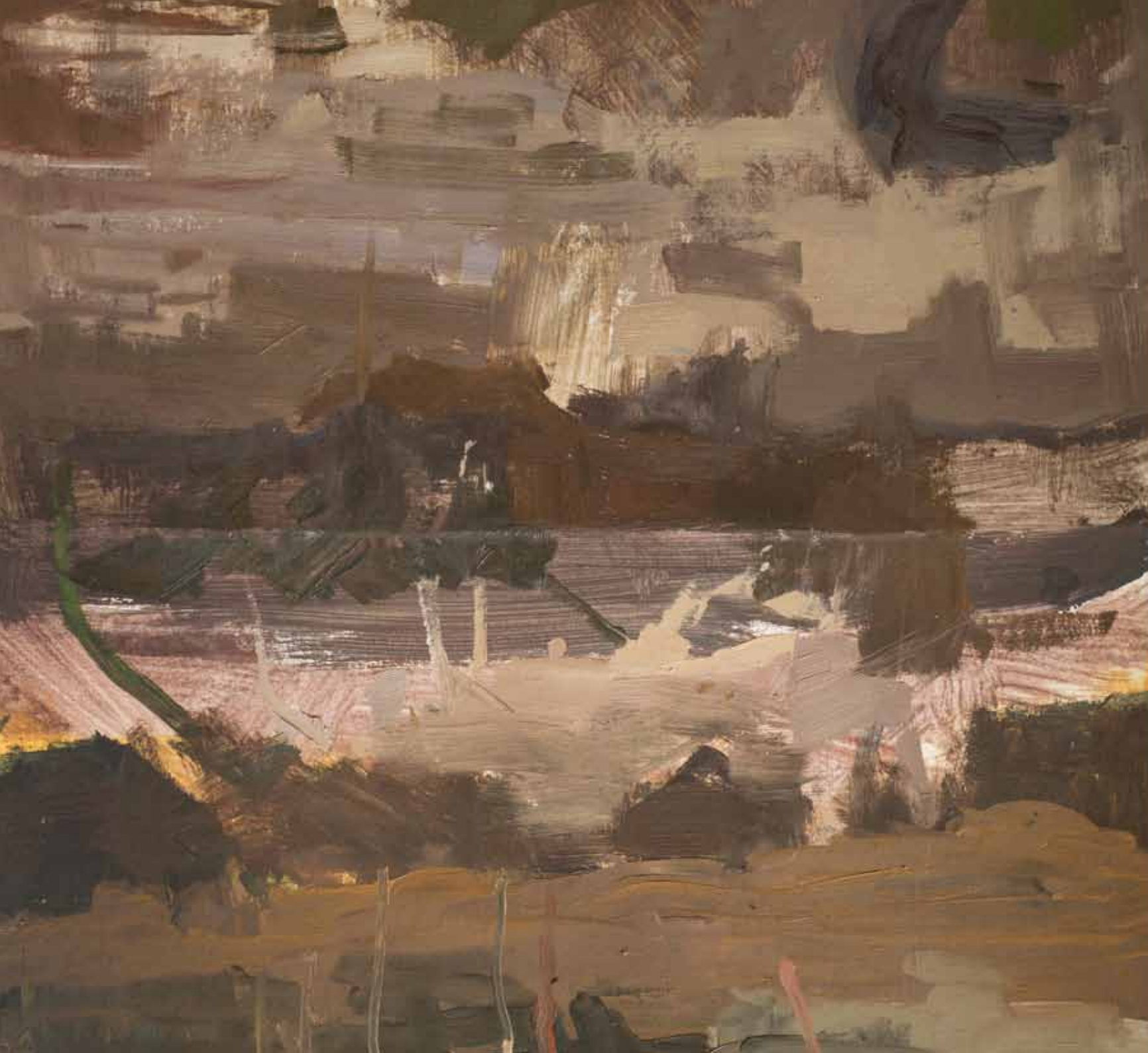
dr hab. Łukasz Konieczko, prof. ASP
Kierownik Katedry Sztuk Pięknych

PLENER 2014

Dominika Ciepiewska

olej na płótnie, 27 x 41 cm

Katarzyna Skubała

olej na tekturze, 65 x 69 cm <

olej na płótnie, 24 x 30 cm

olej na płótnie, 30 x 40 cm

Magdalena Ponikowska

olej na płótnie, 50 x 30 cm

olej na płótnie, 50 x 70 cm >

Pamela Grajny

olej na płótnie, 50 x 70 cm <
olej na płótnie, 40 x 50 cm

Magdalena Borowska

olej na płótnie, 60 x 40 cm

olej na płótnie, 54 x 65 cm >

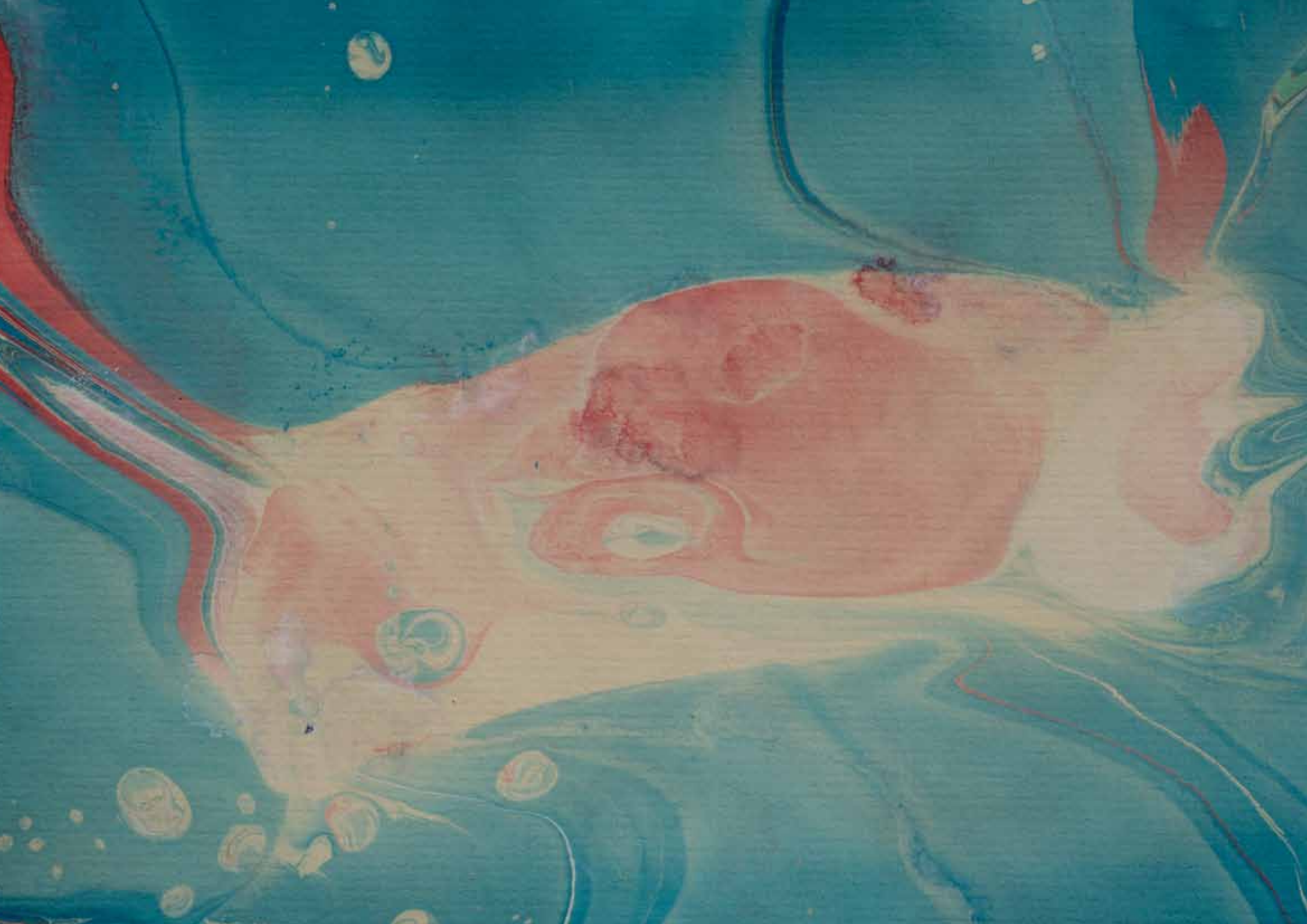

Gabriela Szalast-Dao-Quy

akryl na papierze, 12,5 x 17,5 cm

akryl na papierze, 12,5 x 18 cm

akryl na papierze, 12,5 x 17,5 cm >

Katarzyna Żebracka

olej na płótnie, 40 x 50 cm <
olej na płótnie, 50 x 70 cm

Maja Potrawiak

olej na płótnie, 30 x 40 cm <
olej na płótnie, 30 x 50 cm

Paulina Krupa

olej na płótnie, 70 x 90 cm
gips, 30 x 17 cm

Paulina Kralka

olej na płótnie, 50 x 30 cm

olej na płótnie, 40 x 50 cm >

Monika Kułaga

olej na płótnie, 60 x 80 cm <
olej na płótnie, 40 x 60 cm

Katarzyna Dobrzańska
olej na płótnie, 35 x 45 cm

Marta Chodur
gips, 30 x 13 cm

PLENERY
2006 - 2013

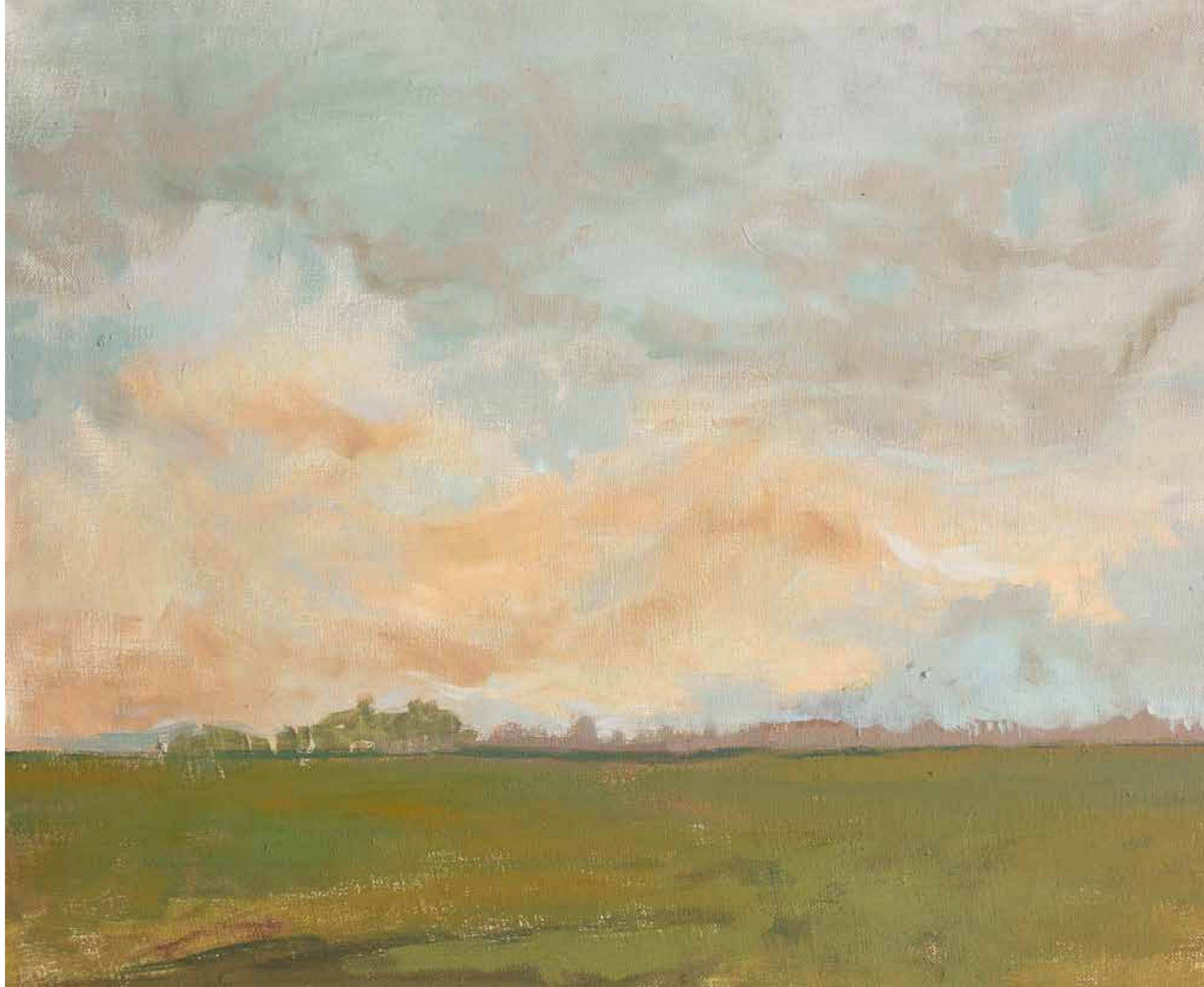
Katarzyna Korn
olej na płótnie, 2007 r. <

Daria Pilch
olej na płótnie, 2011 r.

Katarzyna Kot
gips, 2013 r.

Olga Mazur
olej na płótnie, 2013 r.

Piotr Jarek
olej na płótnie, 2011 r. <

Karol Brzozowski
olej na płótnie, 2013 r.

Paulina Taranek
olej na płótnie, 2012 r. <

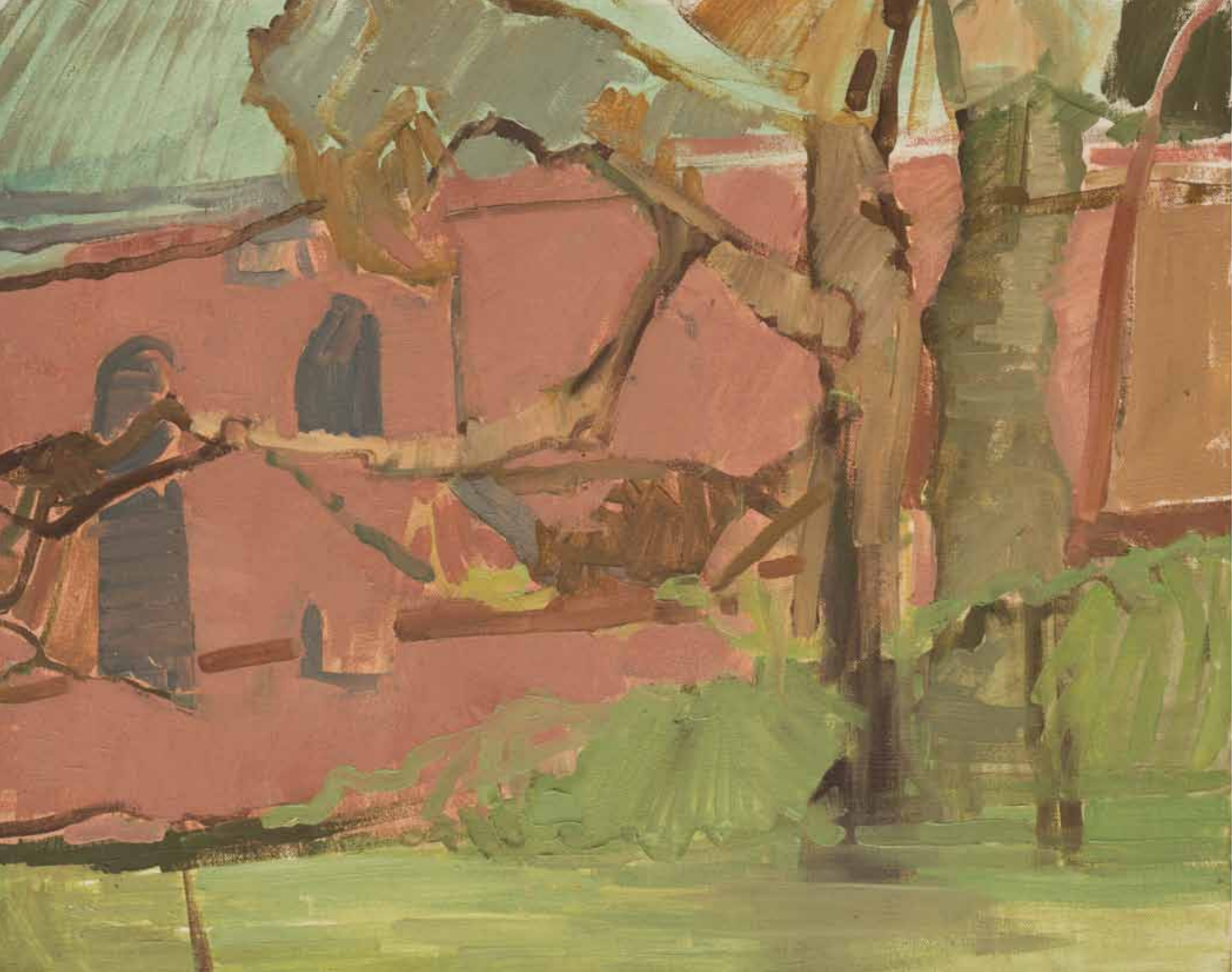
Anna Smyk
olej na płótnie, 2012 r.

Maria Kisiel
olej na płótnie, 2011 r.

Katarzyna Kowalczyk
olej na płótnie, 2010 r. >

Katarzyna Siwczyńska
olej na płótnie, 2006 r. <

Karolina Molga
olej na płótnie, 2011 r.

Arleta Chwalik

olej na płótnie, 2012 r.

Dagny Dobrowolska

plaskorzeźba, gips patynowany, 2008 r.

Oskar Hanusek
olej na płótnie, 2009 r.

Marcin Książek
olej na płótnie, 2009 r. >

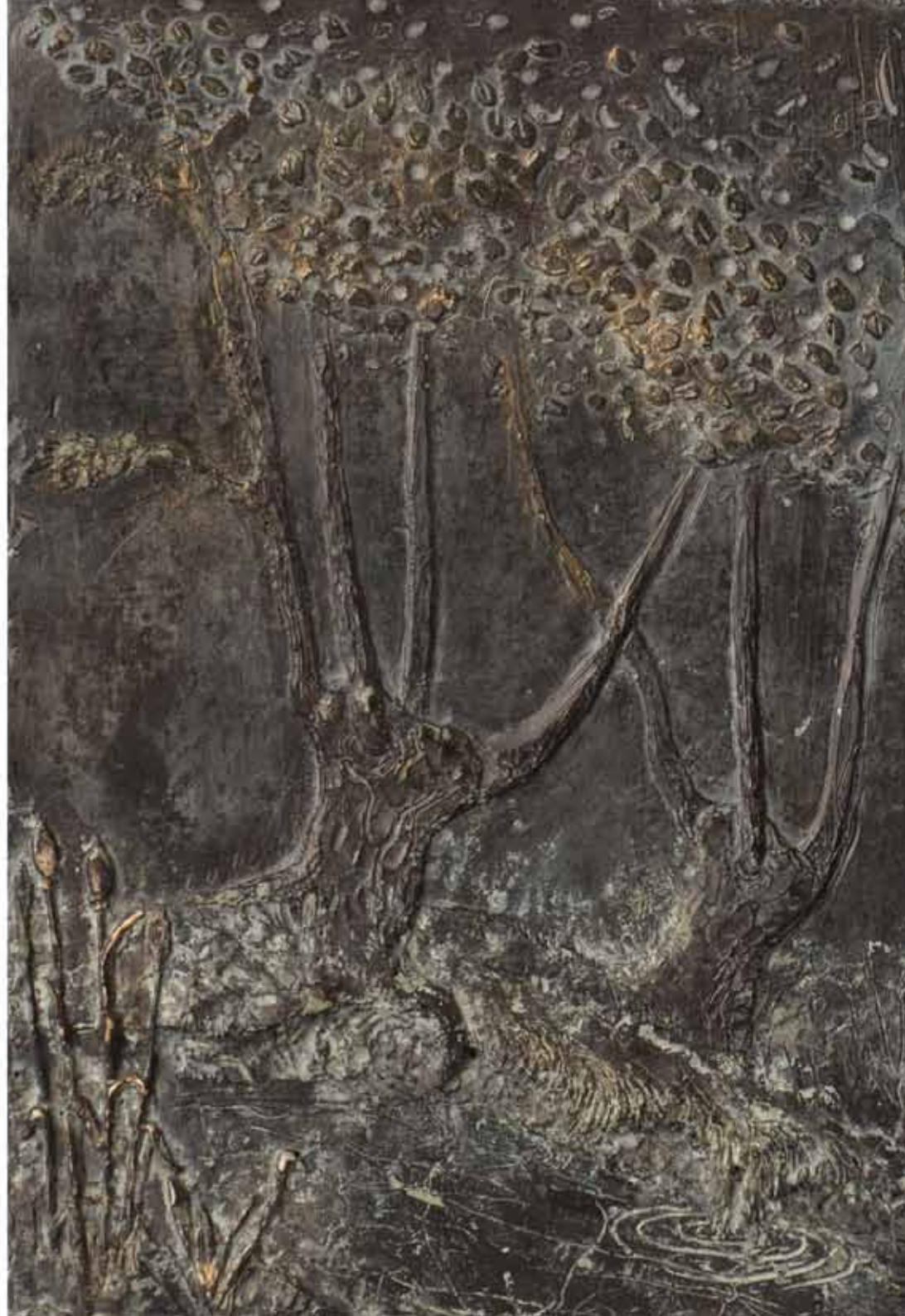
Joanna Zwinczak

olej na płótnie, 2011 r.

Inga Stompór
olej na płótnie, 2006 r.

Paula Musiał
płaskorzeźba, gips patynowany, 2012 r.

Miłosz Pliszek
olej na płótnie, 2012 r. <

Michalina Drewniak
olej na płótnie, 2007 r.

Joanna Karnas
olej na płótnie, 2006 r. <

Justyna Skrzelowska
olej na płótnie, 2006 r.

150m

KATEDRA SZTUK PIĘKNYCH

Łukasz Konieczko

Artysta malarz, urodzony w 1964 roku w Krakowie.

W latach 1984-1990 studia na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. W 1988 roku staż stypendialny w pracowni prof. Wenera Knauppa w Akademii der Bildenden Künste w Norymberdze.

Dyplom z wyróżnieniem w 1990 roku w pracowni doc. Zbigniewa Grzybowskiego. Od 1990 r. pracownik Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, od 2005 r. zatrudniony na stanowisku profesora ASP na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki, od 2011 r. kierownik Katedry Sztuk Pięknych. W kadencji 2008-12 prorektor d.s. studenckich ASP w Krakowie.

Autor siedemnastu wystaw indywidualnych, udział w ponad dziewięćdziesięciu wystawach w kraju i za granicą: Litwa 1991; Francja 1992;

Niemcy: 1992, 1993, 1994, 1995, 1997, 2001, 2002;

Holandia 1992; USA: 1992, 1993, 1994; Szwajcaria 1994;

Szwecja 1995; Belgia 1995; Dania 1998; Ekwador 2005;

Chorwacja 2008; Hiszpania 2010, 2011.

Inicjator i organizator plenerów malarsko-rzeźbiarskich w Zatorze,

uczestnik projektów w ramach współpracy Gminy Zator z ASP w Krakowie.

z cyklu „Konteksty”, 1991 r., technika mieszana na płótnie, 160 x 200 cm <

„Otchłań zieleni”

(fragment 7-elementowej kompozycji), 2011 r., olej na płótnie, 30 x 30 cm

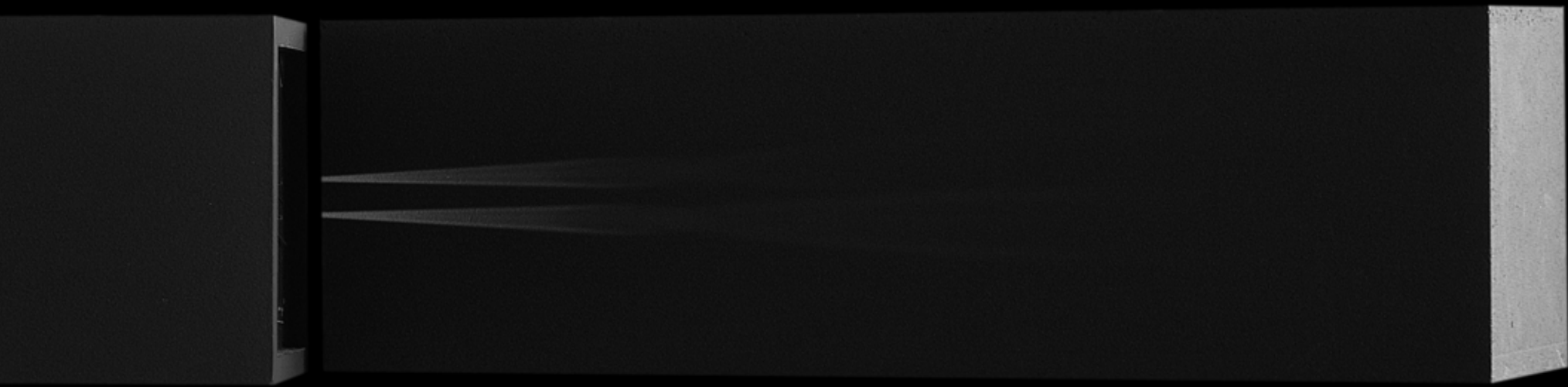

Konrad Kozieł

Artysta rzeźbiarz, urodzony w 1972 r. w Zamościu.
Absolwent Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych
im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom uzyskał w pracowni profesora
Józefa Sękowskiego w 1997 r. Od 2007 r. pracuje jako asystent
na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki w pracowni rzeźby
profesora Mieszka Tylki. Jest autorem prac na zamówienie instytucji
i osób prywatnych, uczestnikiem konkursów i wystaw zbiorowych.
Zajmuje się rzeźbą i projektowaniem architektoniczno-rzeźbiarskim.
Od 2006 r. współprowadzi plenery rzeźbiarskie w Zatorze.

„Elastikon cykliczny”, (fragment), 2009 r., kompozyt, dł. 80 cm <
„Portret Adeli”, aranżacja II, 2013 r., kompozyt, wys. 35 cm

Rafał Pytel

Absolwent Wydziału Malarstwa krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych: dyplom w pracowni prof. Stanisława Rodzińskiego, aneks z grafiki w pracowni prof. Zbigniewa Lutomskiego w 2000 roku. Prowadzi zajęcia z rysunku dla I i II roku na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki. W 2011 roku otrzymał tytuł doktora przyznany przez Radę Wydziału Malarstwa ASP w Krakowie. Od 2012 roku zatrudniony na stanowisku adiunkta. Członek Stowarzyszenia Międzynarodowe Triennale Grafiki oraz Związku Polskich Artystów Plastyków. Autor czternastu wystaw indywidualnych, uczestnik sześćdziesięciu dwóch wystaw zbiorowych, w tym czternastu międzynarodowych. Nagrody i wyróżnienia w dziedzinie grafiki. Prace w kolekcji Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej Manggha oraz MTG. Uprawia malarstwo, grafikę i fotografię. Tworzy obiekty przestrzenne, reliefy. W swojej pracy wykorzystuje również dźwięk. W latach 2008-2010 prowadził organizowane przez zatorski Ośrodek Kultury warsztaty dla młodzieży z Zatora i okolic, był również opiekunem corocznych plenerów.

Allan Rzepka

Artysta urodził się w 1940 roku w Krakowie. Studiował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki, na Wydziale Malarstwa u prof. Czesława Rzepińskiego, na Wydziale Scenografii u prof. Andrzeja Stopki. Dyplom uzyskał w 1963 roku. Od początku swojej drogi artystycznej uprawia jednocześnie malarstwo sztalugowe, grafikę i scenografię. Obecnie jest profesorem zwyczajnym ASP w Krakowie. Projektował scenografię i kostiumy dla teatrów w całej Polsce, w tym do dwóch oper w reżyserii Wiesława Ochmana. Wystawia zarówno indywidualnie (108 wystaw), jak i uczestniczy w wystawach zbiorowych (217 wystaw). Prace jego znajdują się w zbiorach muzealnych, kolekcjach i stałych ekspozycjach w kraju i za granicą. Uonorowany licznymi nagrodami i wyróżnieniami (m.in. w 1998 r. Nagroda I stopnia Ministra Kultury i Sztuki). W 2013 otrzymał od Prezydenta RP Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski - 1918. Filmy o jego malarstwie zostały wyemitowane przez telewizję polską (6) oraz niemiecką.

„Amnezja wartości”, 2001 r., olej na płótnie, 73 x 92 cm <
„Archiwista IX”, 2011 r., tempera, tusz na pilśni, 100 x 38 cm
„Archiwista X”, 2011 r., tempera, tusz na pilśni, 100 x 38 cm
„Archiwista VIII”, 2010-11 r., tempera na pilśni, 97 x 37 cm

Mieszko Tylka

Artysta rzeźbiarz. Urodzony w 1966 r. Absolwent Wydziału Rzeźby krakowskiej ASP. Obecnie profesor tej uczelni. Prowadzi pracownię rzeźby na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki. Autor kilkunastu wystaw indywidualnych oraz wielu projektów i realizacji rzeźb i pomników w kraju i za granicą. Ważniejsze z nich to: projekt i wykonanie medali, plakiet i statuetek na Mistrzostwa Europy w Judo Gdańsk'95 (1995), projekt i wykonanie rzeźby pt. „Nach West” do siedziby zarządu Sparda-Bank West eG w Dusseldorfie – Niemcy (2002), projekt i wykonanie statuetki „Edwardus” wręczonej profesorom ASP za wybitne zasługi dla Wydziału KiRDS (2005), projekt i realizacja pomnika poświęconego pomordowanym w hitlerowskich obozach koncentracyjnych postawionego na pl. Axentowicza w Krakowie (2005).

W 2009 r. Mieszko Tylka zaprojektował i wykonał płaskorzeźbę pod tytułem „Stolica Doliny Karpia” (wymiary wys. 9,5 m, szer. 16, 5 m) umieszczoną na ścianie szczytowej ratusza w Zatorze.

W 2010 r. zaprojektował monument „Pomnik Grunwaldu” wzniesiony w Palczowicach nieopodal Zatora.

Od 2006 roku podczas corocznie organizowanych przez Gminę Zator plenerów sprawuje opiekę merytoryczną nad pracami studentów z zakresu rzeźby.

„Prorok”, 2010 r., wys. 74 cm, terakota

„Portret córki Zuzanny Tylki”, 2014 r., wys. 60 cm, terakota <

STWISNIEWSKI

Stanisław Wiśniewski

Artysta malarz, urodzony w 1936 roku w Krynicy.

W latach 1954 – 1960 studia na Wydziale Malarstwa

Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach

Zbigniewa Pronaszki i Zygmunta Radnickiego. Dyplom w 1960 roku.

Od 1977 do 2011 kierownik Katedry Kształcenia Ogólnoplastycznego (dzisiejsza Katedra Sztuk Pięknych) na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie.

Stypendysta rządu Jugosławii w 1965 roku, oraz Fundacji Kościuszkowskiej

w latach 1971 i 1983. Jest laureatem wielu nagród, m.in. Bronisława

Wojciecha Linkego (1963), Nagrody Miasta Krakowa (1985),

Nagrody Honorowej Fundacji Sztuki Polskiej (2004).

Autor wielu wystaw indywidualnych, m.in. w Stanach Zjednoczonych, Szwecji, Niemczech i Jugosławii.

Profesor, jako kierownik katedry i doświadczony pedagog, podczas przeglądów poplenerowych obejmował opieką dydaktyczną młodych malarzy w Zatorze, a także patronował idei współpracy.

„Autoportret”, olej na płótnie, 57 x 70 cm

„Pejzaż”, olej na płótnie, 48 x 80 cm

Szymon Wojtanowski

Artysta malarz. Urodzony w Tuchowie w 1983 roku.

W latach 2003-2008 studiował na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom w pracowni prof. Jacka Waltosia.

Pracuje jako asystent w pracowni malarstwa dra hab. Łukasza Konieczki na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki ASP w Krakowie.

Autor 6 wystaw indywidualnych. Brał udział w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych w kraju i za granicą.

Jest opiekunem plenerów malarsko-rzeźbiarskich w Zatorze od 2011 roku.

Od 2013 roku prowadzi towarzyszące plenerom studenckim warsztaty dla młodzieży w Regionalnym Ośrodku Kultury w Zatorze,

a także zajęcia plastyczne dla dzieci ze szkoły podstawowej w Grodzisku.

„Szprotki”, 2010 r., olej na płótnie, 21 x 31 cm <

„Lisek”, 2012 r., akryl na płótnie, 50 x 50 cm

Wydawca:

Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie

pl. Matejki 13, 31-157 Kraków, tel. 12 422 24 50

e-mail: rektor@asp.krakow.pl www.asp.krakow.pl

Publikacja przygotowana we współpracy z Regionalnym Ośrodkiem Kultury Doliny Karpia

im. Jana Matejki w Zatorze

Plac Jana Matejki 1, 32-640 Zator, tel. 33 84 121 66

e-mail: sekretariat@rokzator.pl www.rokzator

ISBN 978-83-64448-25-6

**GALERIA
SZKLANA**

Autorzy zdjęć:

Jacek Pasternak (str: 3-4, 6, 7, 9, 40, 64), Dagmara Duda str. 5 (fragment), str. 13, Łukasz Konieczko str. 14, na zdjęciu uczestnicy pleneru wraz z opiekunami (drugi rząd od lewej: Szymon Wojtanowski, Magdalena Borowska, Monika Kułaga, Maja Potrawiak, dr hab. Łukasz Konieczko, dr Rafał Pytel, Marta Chodur, Katarzyna Skubała, pierwszy rząd od lewej: Katarzyna Żebracka, Magdalena Ponikowska, Katarzyna Dobrzańska, Paulina Krupa, Pamela Grajny, Gabriela Szalast-Dao-Quy, Dominika Ciepielewska), Ireneusz Płuska, str. 12

Na okładce wykorzystano fragment obrazu Mai Potrawiak (studentki IV roku WKiRDS ASP w Krakowie)

Autorzy dziękują wszystkim osobom, które wspierały organizację wystawy „Zatorskie plenery”

DZIĘKUJĘ: prof. Stanisławowi Tabiszowi J. M. Rektorowi ASP w Krakowie, dr hab. Marcie Lempart-Geratowskiej Dziekanowi Wydziału KiRDS w Krakowie, Zbigniewowi Biernatowi Burmistrzowi Zatora, Elżbiecie Mostowik Dyrektor ROK w Zatorze oraz prof. Grażynie Korpala. Dziękujemy również Łukaszowi Dziedzicowi, Jackowi Pasternakowi i Żanecie Kłęczar.

Reprodukcje obrazów:

Rafał Pytel, Łukasz Konieczko oraz archiwum Katedry Sztuk Pięknych (WKiRDS ASP w Krakowie), reprodukcje użyte przez artystów str. 66-79

Redakcja merytoryczna:

Łukasz Konieczko

Projekt graficzny:

Rafał Pytel

Opieka redakcyjna:

Szymon Wojtanowski

DTP:

Łukasz Dziedzic

Druk:

Drukarnia LEYKO sp. z o.o.

ul. Romanowicza 11, 30-702 Kraków, tel. 12 656 44 87

e-mail: drukarnia@leyko.pl

Nakład:

600 sztuk

Kraków - Zator 2015

